

ຄວາມບາບຢູ່ໃນຄຣິດຕະຈັກ

ບົດຮຽນທີ 4 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 25 ເດືອນກໍລະກົດ, 2026

“ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າ ອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົວເຈົ້າເອງ”

(1 ກຣທ 6:19, 20)

ອຈ ໂປໂລໃຊ້ເວລາໃນ 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 5-7 ຂອງຈົດໝາຍສະບາບທຳອິດ ສົ່ງເຖິງຊາວໂກຣິນໂທ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພະຍາຍາມກຳຈັດຄວາມບາບທີ່ຝັງເລິກໃນຄຣິດຕະຈັກທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ, ນັ້ນກໍຄື ການຜິດສິນທຳທາງເພດ.

ນອກຈາກຄວາມບາບນີ້ແລ້ວຍັງມີຄວາມບາບອື່ນໆເຊັ່ນ: ການກະທຳຜິດ ແລະ ການສັ່ງໂກງ ທີ່ກະທຳໃນໝູ່ພື້ນຖານທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ເຊິ່ງຖືກນຳຂຶ້ນສູ່ສານ

ອຈ ໂປໂລ ໃຊ້ພາສາທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຕົງໄປຕົງມາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບາບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສະເໜີແນວທາງແກ້ໄຂໃຫ້ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມບາບນັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມບາບນັ້ນອີກ

ຄວາມບາບໃນຄຣິດຕະຈັກ

- ບາບທີ່ແຜ່ຫຼາຍໂດຍທົ່ວໄປ
- ການກຳຈັດຄວາມບາບ
- ການຈັດການກັບບັນຫາພາຍໃນ

ວິທີຫລີກລ້ຽງ

- ວິຫານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
- ການມີເພດສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງ

ຄວາມບາບໃນຄຣິດຕະຈັກ

ບາບທີ່ແຜ່ຫຼາຍໂດຍທົ່ວໄປ

“ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນພວກເຈົ້າກໍຍັງອວດຕົວຂຶ້ນ ແທນທີ່ຈະເປັນທຸກຮ້ອນໃຈ ແລະ

ຄົນຢ່າງນັ້ນຄວນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພວກເຈົ້າໄປເສຍ?” (1 ກຣທ 5:2)

ໃນຄຣິດຕະຈັກໂກຣິນໂທ ມີ“ການຜິດສິນທຳທາງເພດອັນໜັກໜ່ວງ” ເຊິ່ງຄົນຕ່າງຊາດຍັງບໍ່ຍອມຮັບ” (1 ກຣທ 5:1).

ການມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງພື້ນຖານພາຍໃນສາຍເລືອດ ພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກເປັນເລື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ, ແຕ່ສະຖານະການຊ້ຳພັດຊົ່ວຮ້າຍລົງໄປຕື່ມອີກ, ເພາະແທນທີ່ຈະເກີດຄວາມລັງຖຽດໃນທຳມະກາງສະມາຊິກ ແຕ່ພວກເຂົາຊ້ຳພັດພູມໃນທີ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມບາບນີ້ (1 ກຣທ 5:2 NIV).

ຄຣິດຕະຈັກສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບດ້ວຍຄົນຕ່າງຊາດ, ຈິດສຳນຶກຂອງພວກເຂົາເອງບອກພວກເຂົາວ່າ

ບໍ່ຄວນຍອມຮັບການຮ່ວມປະເວນີລະຫວ່າງຍາດພື້ນຖານ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີຂອງພວກເຂົາກໍຕອກຍ້າຄວາມຄິດນີ້ (ລບລວ 18:8).

ຖ້າວ່າພວກເຂົາຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ການເຮັດແບບນີ້ແມ່ນຄວາມບາບ (1 ກຣທ 5:6)? ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງພູມໃຈ? ພວກເຂົາໄດ້ໂອ້ອວດວ່າຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຂົານັ້ນຍອມຮັບຄວາມບາບຫລືບໍ່? ...?

ການກຳຈັດຄວາມບາບ

“ສ່ວນຄົນພາຍນອກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນລົງໂທດ, ຈົ່ງກຳຈັດຄົນຊົ່ວຊ້ານີ້ໃຫ້ອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າເສຍ.” (1 ກຣທ 5:13)

ກໍລະນີການຮ່ວມປະເວນີລະຫວ່າງຍາດຕິພົນ້ອງ “ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໄປທົ່ວແລ້ວ” (1 ກຣທ 5:1), ດັ່ງນັ້ນຕ້ອງມີການດຳເນີນການຢ່າງເລັ່ງດ່ວນ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊື່ສຽງຂອງຄຣິດຕະຈັກ, ແລ້ວຄວນໃຊ້ມາດຕະການອັນໃດລະ?

- ເພື່ອຕັດສິນວ່າຄົນນັ້ນ ມີຄວາມຜິດຫລືບໍ່? (1 ກຣທ 5:3)
- ຢ່າຄົບຫາສະມາຄົມກັບຄົນບາບ, ຫລື ແມ້ແຕ່ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບພວກເຂົາ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງຢືນຢັນທີ່ຈະເປັນສະມາຊິກຂອງຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ແຕ່ບໍ່ຍອມລະຖິ້ມບາບຂອງຕົນເອງ (1 ກຣທ 5:11)
- ເພື່ອຂັບໄລ່ຄົນບາບອອກໄປ ແລະ ມອບພວກເຂົາ ໃຫ້ແກ່ ຊາຕານ, ເພາະໂດຍການຖະໜຸຖະໜອມຄວາມບາບນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ແອກຂອງຊາຕານໂດຍສະໝັກໃຈແລ້ວ (1 ກຣທ 5:2, 5, 13)

"ລະບຽບວິນັຍຂອງຄຣິສຕະຈັກ (ບໍ່ວ່າຄວາມຜິດບາບນັ້ນຈະຮ້າຍແຮງປານໃດກໍຕາມ) ຕ້ອງມີຈຸດປະສົງເພື່ອການໂຕ້ຖືກູ້ສະເໝີ. ຄວາມຜິດຂອງບຸກຄົນນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊີ້ແຈງໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມັກຮັບຮູ້, ກັບໃຈ, ແລະ 'ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນໃນວັນຂອງອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າ' (1 ໂກຣິນໂທ 5:5)."

ການຈັດການກັບບັນຫາພາຍໃນ

“ຖ້າຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄວາມກັນ, ຈະກ້າໄປສູ່ຄວາມກັນຕໍ່ໜ້າຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ໜ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?” (1 ກຣທ 6:1)

ຫລັງຈາກອະທິບາຍວິທີການແກ້ໄຂບາບໃນຄຣິດຕະຈັກແລ້ວ, ອຈ ໂປໂລ ຕຳໜິພວກເຂົາທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຂໍ້ພິພາກສາໄປຢູ່ກັບສານຝ່າຍໂລກໃຫ້ຕັດສິນ (1 ກຣທ 6:1-6). ແລະ ອຈ ໂປໂລລົງເລິກໄປກວ່ານັ້ນ ໂດຍໂຈມຕີຮາກເຫງົ້າຂອງບັນຫາ.

ທຳອິດ, ບໍ່ຄວນມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັນລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄຣິດຕະຈັກ (1 ກຣທ. 6:7) ແລະແນ່ນອນວ່າ ສະມາຊິກບໍ່ຄວນເຮັດຜິດ ຫລື ສີ່ໂກງກັນ(1 ກຣທ 6:8).

ປະການທີສອງ ພື້ນ້ອງຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພໃນຄວາມຜິດພາດຂອງເຊິ່ງກັນແລະກັນ (1 ກຣທ 6:7).

ປະການທີສາມ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ລະຫວ່າງສະມາຊິກກັນເອງ, ຄຣິດຕະຈັກຕ້ອງຕັດສິນ ຫລື ໄກ່ເກຍລະຫວ່າງພວກເຂົາ (1 ກຣທ 6:2).

ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະເປັນເລື່ອງທາງອາຍາ (ໂຣມມັນ 13:1-5), ສຳລັບບັນຫາພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກ ຄວນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກເອງ

EGW (Ye Shall Receive Power, December 18)

“ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຕ້ອງຮູ້ເຖິງຄວາມບົກຜ່ອງ ແລະ ຄວາມຜິດບາບພິເສດຂອງຕົນເອງ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມມືດມົນ, ຄວາມອ່ອນແອທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ແລະ

ທຳລາຍຄວາມຮັກທຳອິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມອດໄປ. ມັນແມ່ນຄວາມລຸ່ມຫຼົງໃນໂລກນີ້ບໍ່? ມັນແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວບໍ່? ມັນແມ່ນຄວາມຮັກໃນກຽດຕິຍົດຂອງຕົນເອງບໍ່? ມັນແມ່ນການຂະຫຍາຍຂະຫຍາຍເພື່ອທີ່ຈະເປັນທີ່ໜຶ່ງບໍ່? ມັນແມ່ນບາບຂອງຕົນຫາລາຄາທີ່ກຳລັງກຳເນີດຢ່າງຮຸນແຮງບໍ່? ມັນແມ່ນບາບຂອງພວກທີ່ປຸງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຄວາມມົວເມົາໃນການມະລົມບໍ່? ຫຼື ມັນແມ່ນການໃຊ້ພຣະພອນ, ໂອກາດ, ແລະ ອຳນາດພິເສດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທາງທີ່ຜິດ ແລະ ໃນທາງເສື່ອມ ເສຍ, ໂດຍການອວດອ້າງວ່າຕົນມີສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງສາສະໜາ, ໃນຂະນະທີ່ຊີວິດ ແລະ ອຸປະນິໄສພັດບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຂາດຈິດສະຫງ່າ? ບໍ່ວ່າສິ່ງນັ້ນຈະແມ່ນຫຍັງກໍຕາມທີ່ຖືກເອົາອີກເອົາໃຈ ແລະ ພູມຜັກມາຈົນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄອບງຳ, ຈົ່ງພະຍາຍາມຢ່າງເດັດດ່ຽວທີ່ຈະເອົາຊະນະມັນ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງພິນາດ."

ວິທີຫລີກລ້ຽງ

ວິຫານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

“ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຈົ້າ ອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົວເຈົ້າເອງ”

(1 ກຣທ 6:19)

ຫລັງຈາກກ່າວເຖິງປະເດັນເລື່ອງການພ້ອງຮ້ອງກັນເຖິງສາານແລ້ວ, ອຈ ໂປໂລ ກໍ່ກັບມາສູ່ຫົວຂໍ້ຫລັກ ນັ້ນກໍ່ຄື ການຜິດສິນທຳທາງເພດໃນຄຣິດຕະຈັກ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຜິດສິນທຳແບບນີ້?

ຄຣິດສຕຽນແມ່ນຖືກຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ບໍຣິສຸດ (1 ກຣທ 6:11), ແລະ

ຄວາມບໍຣິສຸດນີ້ຄວນຈະລວມເຖິງການລະຖິ້ມບາບທຸກຢ່າງ. ແຕ່ມີບາງຄົນໂຕ້ຖຽງວ່າ

ບາບຂອງພວກເຂົານັ້ນໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດທີ່ຈະເຮັດຫຍັງກໍ່ໄດ້ກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາຕາມໃຈ, ແຕ່ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ ຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ມີໄວ້ສຳລັບການຜິດສິນທຳທາງເພດ” (1 ກຣທ 6:12-13).

ເຫດຜົນຂອງລາວກໍ່ຄື: ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ສາມາດນຳໄປຮວມກັບໂສເພນີ ຫລື ການລ່ວງປະເວນີໄດ້ (1 ກຣທ 6:15-18).

ສຸດທ້າຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງເລື່ອງນີ້ຢ່າງສຳຄັນ, ນັ້ນກໍ່ຄື: ຮ່າງກາຍເປັນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ດັ່ງນັ້ນຮ່າງກາຍຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຊັບສິນຂອງພວກເຮົາເອງ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. (1 ກຣທ 6:19).

ພຣະເຈົ້າຊົງໄຖ່ພວກເຮົາດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ,

ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າທັງໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ (1 ກຣທ 6:20).

ການມີເພດສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງ

“ແຕ່ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຊາຍທຸກຄົນຄວນມີເມຍເປັນຂອງຕົນ ແລະ ຍິງທຸກຄົນກໍ່ຄວນມີຜົວຂອງຕົນ.” (1 ກຣທ 7:2)

ໂດຍການຕອບຄຳຖາມບາງຂໍ້ທີ່ຄຣິດຕະຈັກໃນໂກຣິນໂທນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ, ອຈ ໂປໂລ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ

ພວກເຮົາຄວນຈະຫລີກລ້ຽງການຜິດສິນທຳໄດ້ແນວໃດ(1 ກຣທ 7:1).

ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ; ຄົນທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ ຄວນມີເພດສຳພັນກັບຄູ່ຄອງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍກັບຄູ່ສົມຣົດຂອງຕົນເອງ.

ສ່ວນຄົນທີ່ໂສດບໍ່ຄວນມີເພດສຳພັນກັບຄົນອື່ນ ຈົນກວ່າຈະແຕ່ງງານ

ຄູ່ສົມລົດບໍ່ຄວນປະຕິເສດການມີເພດສຳພັນ ເພາະຈະເປັນເຫດໃຫ້ອີກຝ່າຍ ນອກໃຈ(1 ກຣທ 7:3-5).

ຄົນໂສດສາມາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ດີ ເພາະບໍ່ມີພາລະ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ

ບໍ່ໄດ້ກັງວົນກັບພາລະຄອບຄົວຫລາຍ (1 ກຣທ 7:6-8, 32-34).

ຄົນໂສດທີ່ຍັງມີຄວາມປາຖະໜາຢູ່ ຄວນຫາທາງແຕ່ງງານໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງການລໍ້ລວງນີ້ (1 ກຣທ 7:9).

EGW (The Desire of Ages, p. 806)

“ໃນການເຮັດວຽກເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຫຼົງຜິດ, ຈົ່ງໃຫ້ທຸກສາຍຕາຈ້ອງມອງໄປທີ່ພຣະຄຣິດ. [...]

ຈົ່ງເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ຫຼົງຜິດເຖິງຄວາມເມດຕາປານີ ແລະ ການອະໄພໂທດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ.

ຈົ່ງໝູນໃຈຜູ້ກະທຳບາບໃຫ້ກັບໃຈ, ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ສາມາດປະທານການອະໄພ. [...]

ຈົ່ງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຮັບເອົາການກັບໃຈຂອງຜູ້ກະທຳບາບດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຮູ້ພຣະຄຸນ.

ຈົ່ງນຳພາຜູ້ທີ່ກັບໃຈນັ້ນອອກມາຈາກຄວາມມືດມົນຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອ ແລະ

ຄວາມຊອບທຳ. ຈົ່ງວາງມືທີ່ສັ່ນເຊັ່ນຂອງລາວໄວ້ໃນພຣະທັດອັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູ.

ການຍົກໂທດບາບເຊັ່ນນັ້ນຍອມໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໃນສະຫວັນ."

.